

SFS 2013:612

Utkom från trycket
den 2 juli 2013

Lag om ändring i lagen (1970:943) om arbetstid m.m. i husligt arbete;

utfärdad den 19 juni 2013.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1970:943) om arbetstid m.m. i husligt arbete

dels att nuvarande 20 och 21 §§ ska betecknas 24 och 25 §§,

dels att 17–19 §§, den nya 24 § samt rubriken närmast före 19 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 20–23 §§, av följande lydelse.

17 §² Arbetsmiljöverket får meddela de förelägganden eller förbud som behövs för att denna lag ska följas.

Ett beslut om föreläggande eller förbud får förenas med vite.

18 §³ Arbetsmiljöverkets beslut enligt 17 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ansvar, sanktionsavgift och skadestånd

19 § En arbetsgivare som inte rättar sig efter ett föreläggande eller förbud enligt 17 § döms till böter. Detta gäller dock inte om föreläggandet eller förbudet har förenats med vite.

Till böter döms också den arbetsgivare som uppsåtligen lämnar en oriktig eller vilseledande uppgift i en anteckning som avses i 6 §.

En gärning som omfattas av ett föreläggande eller förbud enligt 17 § ska inte medföra straffansvar enligt andra stycket.

20 § Om en arbetsgivare har överträtt 2, 3, 4 eller 9 §, ska en sanktionsavgift tas ut. Avgiften tas ut av den arbetsgivare i vars hushåll arbetet utförs. Avgiften ska betalas även om överträdelsen inte skett uppsåtligen eller av oaktsamhet.

Avgiften utgör för varje timme otillåten arbetstid och för varje arbetstagare som har anlitats i strid med 2, 3, 4 eller 9 § en procent av det prisbasbelopp

¹ Prop. 2012/13:143, bet. 2012/13:AU11, rskr. 2012/13:284.

² Senaste lydelse 2000:765.

³ Senaste lydelse 2000:765.

enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde vid den tidpunkt då överträdelsen skedde.

Avgiften tillfaller staten.

21 § Någon sanktionsavgift ska inte tas ut för en gärning som omfattas av ett föreläggande eller förbud enligt 17 §.

Avgiften får sättas ned helt eller delvis om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det annars med hänsyn till omständigheterna skulle vara oskäligt att ta ut avgiften.

22 § Arbetsmiljöverket prövar genom avgiftsföreläggande frågor om sanktionsavgifter.

Avgiftsföreläggande innebär att den som bedöms vara ansvarig enligt 20 § för en överträdelse föreläggs att godkänna avgiften omedelbart eller inom viss tid.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som domstols lagakraftvunna avgörande om att avgift ska tas ut. Ett godkännande som görs efter det att den tid som angetts i föreläggandet har gått ut är dock utan verkan. Om avgiftsföreläggandet inte har godkänts inom utsatt tid, får Arbetsmiljöverket ansöka hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets avgiftsföreläggandet har utfärdats, om att avgift ska tas ut.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

23 § En sanktionsavgift får tas ut bara om ansökan har delgetts den som avgiftsföreläggandet riktas mot inom fem år från den tidpunkt då överträdelsen skedde.

Ett beslut om att avgift ska tas ut ska genast sändas till länsstyrelsen. Avgiften ska betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta ska tas in i beslutet.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i andra stycket, ska dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgiften ska lämnas för indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

En beslutad avgift bortfaller om verkställighet inte har skett inom fem år efter det att avgörandet vann laga kraft.

24 §⁴ En arbetsgivare som inte uppfyller sina skyldigheter enligt anställningsavtalet eller bryter mot 5, 7, 11, 12, 12 a, 12 b, 13 eller 14 § ska betala inte bara lön och andra anställningsförmåner som arbetstagaren kan ha rätt till utan även ersättning för den skada som uppkommer.

En arbetstagare som inte uppfyller sina skyldigheter enligt anställningsavtalet eller bryter mot 5, 7, 11, 12, 12 a, 12 b, 13 eller 14 § ska betala ersättning för den skada som uppkommer.

Skadestånd enligt första eller andra stycket får avse både ersättning för den förlust som uppkommer och ersättning för den kränkning som avtals- eller lagbrottet innebär. Skadestånd med anledning av person- eller sakskada bestäms dock med tillämpning av allmänna skadeståndsregler.

Om det är skäligt, får skadeståndet sättas ned helt eller delvis.

⁴ Senaste lydelse av tidigare 20 § 1982:85.

25 § Den som vill kräva skadestånd enligt 24 § ska väcka talan inom sex månader från tidpunkten för den skadegörande handlingen. Om talan inte väcks inom den tiden, har parten förlorat sin talan.

SFS 2013:612

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överträdelser som har skett före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

HILLEVI ENGSTRÖM

Monica Rodrigo
(Arbetsmarknadsdepartementet)

